

КЛЮЧОВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ УСПІШНОГО МЕНЕДЖЕРА

Неделіковська К. І., здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Матеріали досліджень і багаторічна практика показують, що ефективність ведення бізнесу лише на третину обумовлюється вкладенням в матеріально-речові елементи виробництва. Інше залежить від людського фактора – кваліфікаційного рівня, інтелектуального потенціалу і здібностей керівників та спеціалістів.

Особистість менеджера має винятково велике значення для управлінської діяльності, адже саме його індивідуально-психологічні властивості визначатимуть, як будуть вирішені ті задачі, що поставатимуть перед ним, чи виявить він себе відповідальним, ініціативним, самостійним працівником, чи зможе вийти із складних та незвичних ситуацій, чи всіх зусиль докладатиме для успіху, чи зуміє зацікавити та організувати інших для спільної роботи.

Управління належить до видів людської діяльності, які потребують специфічних людських властивостей, що роблять конкретну особу професійно-придатною до управлінської діяльності. Щоб менеджер мав змогу ефективно керувати він повинен відповідати сучасній моделі. Насамперед слід виділити деякі загальні передумови, які визначають придатність людини до управлінської посади, а вже потім формулювати вимоги до цієї людини. Найсуттєвішими загальними передумовами є мотиви, якими керується людина, що прагне до управлінської діяльності, та її розумові здібності.

Різноманітні вимоги до менеджерів зведемо у дві групи:

1) ділові якості, які поєднують у собі компетенцію та організаторські здібності;

2) особистісні риси, які складаються з трьох підгруп: вольові як, морально-психологічні властивості, вимоги до здоров'я та способу життя [1].

Загальні вимоги до менеджера містяться в законодавстві про працю, правилах внутрішнього розпорядку та інших документах, а спеціальні вимоги викладені в кваліфікаційних довідниках, службових інструкціях та деяких інших нормативних актах. Але ці вимоги мусять бути конкретизовані стосовно певної посади та умов, в яких доведеться працювати менеджеру.

Професор Й. С. Завадський пропонує відповідну модель сучасного менеджера, яка визначає вимоги до особистих і ділових якостей керівника, його знань з урахуванням функцій, які виконуються та задач, що вирішуються.

Серед морально-психологічних якостей найбільш важливими є високі життєві ідеали, чесність і правдивість, справедливість і об'єктивність, воля і мужність, розвинуте почуття обов'язку і відповідальності, інтелігентність і толерантність.

Важливою рисою для керівника є тактовність у взаємовідносинах з вищими керівниками, колегами по роботі і з підлеглими. Керівник повинен постійно демонструвати емоційну стриманість, ввічливість і терпеливість. Ні за яких обставин керівник не може адекватно відреагувати на грубощі підлеглих та інші нетактовні дії [2].

На основі дослідження політичних, соціальних, економічних і психологічних чинників виділяють 11 чітких факторів, які визначають ефективність управлінської діяльності. У зв'язку з чим виділяють ознаки особистості (здібності, можливості), які необхідні сучасному менеджеру:

1. Здібність управляти собою і своїм часом. Вона необхідна менеджеру оскільки він постійно знаходиться під впливом стресів, які виникають у сучасних умовах діяльності.

2. Здібність визначати розумні особисті цінності.

3. Здібність визначати особові цілі і цілі закладу. Вони мають бути взаємопов'язані так, щоб досягнення особових цілей було результатом досягнення цілей підприємства.

4. Здібність займатися саморозвитком.

5. Здібність вирішувати проблеми. Вона не приходить сама, тому набувати навички слід шляхом особистої участі в аналізі проблем і своїх колишніх помилок.

6. Здібність до нововведень.

7. Здібність впливати на підлеглих. Вона набуває більшого значення у зв'язку з ускладненням у використанні традиційних методів управління підлеглими.

8. Здібність розуміти сучасні підходи з управління.

9. Здібність керувати колективом. Ефективно використовувати наявні кадри робітників і спеціалістів.

10. Здібність навчати.

11. Здібність формувати робочі групи. Це диктується ускладненням проблем, вирішення яких вимагає об'єднання зусиль декількох спеціалістів [3].

Аналіз функцій, які виконуються менеджерами, показав, що для управлінців важливо вміти безпосередньо працювати з людьми, визначати причини їх вчинків, прогнозувати їх поведінку в майбутньому та його соціально-економічні наслідки.

Результати роботи менеджера залежать не тільки від діяльності, який він очолює, і апарату управління, а також і від організації власної праці. Основні професійні важливі якості менеджера — реалізм і вміння керувати. Адже кожен менеджер повинен правильно оцінювати свої сили і можливості, щоб потім не довелось розплачуватися за свої помилки. І найголовніше — вміння керувати, управляти, організовувати і підтримувати роботу колективу.

Інформаційні джерела:

1. Скібіцька Л.І., Скібіцький О.М. Менеджмент : навч. посібник К. : Центр учбової літератури, 2007. URL: <http://uchebnik-online.com/132/139.html> (дата звернення: 06.11.2019).

2. Осовська Г.В. Основи менеджменту: навч. посібник, для студентів вищих навчальних закладів. К. : «Кондор», 2003. URL: <https://library.if.ua/book/3/325.html> (дата звернення: 06.11.2019).

3. Професійні і особисті якості менеджера. URL: <https://studopedia.info/ukr/1-461.html> (дата звернення: 06.11.2019).

ОСНОВНІ МЕТОДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА ТА ВСТАНОВЛЕННЯ ПРІОРИТЕТІВ

Пінчук О.О., здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Через швидкий розвиток та функціонування економіки для менеджерів досить актуальним на сьогодні є питання щодо вміння чітко формулювати свої цілі, визначати пріоритети та грамотно управляти власним часом та часом своїх підлеглих. Результати роботи менеджера залежать не тільки від діяльності колективу, який він очолює, і апарату управління, а також і від організації власної праці.

Процес організації праці менеджера здійснюється на тій же основі, що і організація праці всього колективу. Організація праці базується на суспільних законах (закон розподілу праці, закон кооперації праці, закон переміни праці тощо) і суб'єктивних організаційних принципах (принцип ритмічності, принцип пропорційності, принцип безперервності тощо). Але у методах організацій управління праці є і особливості, що впливають із специфіки процесів управління організацією. Вони обумовлені відокремленням управлінської праці від праці виконавчої, яка є формою прояву розподілу праці у суспільстві [1].

Планування власної роботи не вимагає від керівника значних витрат часу. Для складання плану достатньо витратити наприкінці робочого дня 15-20 хвилин. Натомість переваги планування особистої праці менеджера набагато перевищуватимуть ці витрати: можливість скласти план на наступний день,